

somhed og nogenlunde god Forstaaelse, thi ellers driver man hinanden ud i Yderligheder. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem om, at Finansudvalget og Folketinget ikke noksom kan prises for den Rummelighed og Frisindethed, de have lagt for Dagen over for de Spørgsmaal, som det her drejer sig om. Jeg tror, det er en Rummelighed og Frisindethed, som ikke findes i de Kredse, hvori det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gerne bevæge sig. Det kom jo netop tydelig frem derved, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i truende Ord stod op og opfordrede os til at holde Øje med denne eller hin Bevægelse og til at passe paa, at der ikke sker noget her eller der. Dette er netop Udtryk for Manglen paa Frisind og for Lysten til at trykke ned og herske. Man skal ikke komme her og bebrejde os noget i Retning af Mangel paa Frisind, fordi vi advare mod at gaa hen Aar efter Aar og give de samme Understøttelser til Forfattere, som øjensynlig ere komne ind paa en Uøbebane, der ikke er til Befolkningens Gavn, men meget let kan blive til dens Fordærvelse. Hvad det ærede Medlem forstaaer ved at være Venstremand, tror jeg at forstaa, men hvad det ærede Medlem forstaaer ved at være litterær Venstremand, det maa jeg tilstaa, det forstaaer jeg ikke ganske. Hvis det er det samme som at være en absolut Beundrer og Tilhænger af den naturalistiske Livsanskuelse og den naturalistiske Digtning, som denne nu har udviklet sig her i Landet, saa er jeg ikke litterær Venstremand, og jeg tror ikke, at ret mange af mine Standsfæller her i Salen ere det. Jeg tror, at adskillige her i denne Sal, som kalde sig Venstremænd, ogsaa ville foretrække en Digtning af en ædlere og mere positiv Natur. Hvad „Danmarks største Lyriker“ angaar, vil jeg her ikke sky at udtale en Beklagelse af, at han Aar efter Aar i stedse stigende Grad misbruger sit høje Kald og de herlige Evner, der ere ham givne. Jeg er, som sagt, en Ven af Frisind, og jeg ønsker ogsaa, at de Spørgsmaal her skulle overvejes roligt og med Sindighed uden Bitterhed til nogen Side, først og fremmest roligt og lidenskabsløst. Det ønsker jeg, men jeg ønsker saa ogsaa, at de blive overvejede, thi det gaar vel an, at vi i Literatur og Kunst støtte anderledes tænkende Retninger, men naar disse Retninger brede sig saaledes i vort Aandsliv, at vi derigennem komme til at støtte

Bestræbelser, der tjene til at vildlede og forarge den store, jævne Befolkning, da er vort Frisind i Sandhed gaaet for vidt.

Justitsministeren (Goos): Det ærede Medlem for Viborg (C. Ravn) spurgte, hvorledes det forholdt sig med Borris Kirkes Flytning til Sparkjær. Ja, det forholdt sig i den Henseende saaledes, at den Komite, som arbejdede paa Sagen, har forladt den oprindelig valgte Arkitekt og er gaaet til en anden, og denne anden Arkitekt har erklæret, at han ikke kan bygge videre paa den første Arkitekts Planer og Tegninger. Saa meddelte Ministeriet Komiteen, at det saa ikke kunde fremme Sagen paa det foreliggende Grundlag, og Komiteen har derefter erklæret eller udtalt Haabet om snart at kunne fremkomme med et af den nyvalgte Arkitekts udarbejdet og af Bygningsinspektøren tiltraadt Forslag, som den haabede at kunne komme frem med, inden Finanslovsforslaget kommer til 3die Behandling, og under denne Forudsætning har saa Ministeriet udtalt, at der ikke fra dets Side skulde være noget i Vejen for at fremsætte Forslag om denne Kirkes Flytning, som har staaet paa Dagsordenen i en Aarrække. Jeg antager, at disse Oplysninger ere fyldestgørende for det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem i øvrigt udtalte sig om et særligt Højskolespørgsmaal og rettede en Opfordring til mig om at undersøge de besøgende Elevers virkelige Karakter paa visse Højskoler, et Spørgsmaal, som er berørt ogsaa af et andet æret Medlem, vil denne Opfordring nu gennem Rigsdagstidenden komme Kultusministeren for Øje, og han vil tage det Hensyn dertil, som udkræves, idet jeg bemærker, som ogsaa den ærede Formand har gjort, at jeg ikke er fungerende Kultusminister, men kun optræder her ved denne Behandling paa min syge Kollegas Vegne. — Jeg vil med det ærede Medlem for Assens (Berntsen) istemme Ønsket om, at man kunde komme til et fornuftigt lagt Budget for det kongelige Teater. Det ærede Medlem, som selv var Medlem af den Teaterkommission, for hvilken jeg havde den Ære at være Formand, vil jo vide, at dette Spørgsmaal beskæftigede os i en Række Aar, og at vi ogsaa formentlig kom til et Resultat, som var fuldt forsvarligt ogsaa lige over for Statskassen, uden at der dog derfor — det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem vil paa staa — er vist nogen Ødselhed fra det kongelige Teaters Bestyrelses Side. I øvrigt forstod jeg det ærede Medlems Ud-